

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205217
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120205217.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. K. XX, XXX XX N., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému C. M. so sídlom K. R. X, XXX XX D., X.: XX XXX XXX, o primerané finančné zadostučinenie 1.877,86 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 16Csp/85/2020 - 51 z 15.10.2020 takto

rozhodol:

I. Odmietla odvolanie proti výroku I..

II. Vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. okrem výroku III. rozsudok zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania; II. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom primeraného finančného zadostučinenia sumu 900,-Eur; III. výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a IV. súvisiacom výroku o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Po citovaní ust. 3 ods. 3, ods. 5 zák. č. 250/2007Z.z., § 52 ods. 1-4 Obč. zák., § 162 ods. 3, § 255 ods. 1 CSP svoje rozhodnutie vecne dôvodil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou na žalovanom domáhala zaplataenia titulom primeraného finančného zadostučinenia sumy 1.887,86Eur, ktorá suma predstavovala sumu judikovaného bezdôvodného obohatenia sa žalovaného voči žalobkyni a jej manželovi v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 25C/54/2016 (v ktorom bola žaloba rozsudok č.k. 25C/54/2016-136 z 21.01.2019 zamietnutá) v spojení s odvolacím konaním pred Krajským súdom v Prešove (v ktorom bol zamietavý rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom č.k. 8C/67/2019-206 z 27.02.2020 zmenený a žalovaný zaviazaný k vydaniu bezdôvodného obohatenia v označenej výške s prísl.) s tým, že v základnom konaní bolo konštatované porušenie spotrebiteľským práv žalobcov, na základe nimi iniciovanej žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde za primerané finančné zadostučinenie s poukazom na to, že žalovaný si voči spotrebiteľom uplatňoval zo spotrebiteľskej zmluvy neobsahujúcej všetky zákonom predpísané obligatórne náležitosti plnenie, na ktoré nemal nárok, vyvolaj u spotrebiteľov stav právnej neistoty, ktorý museli riešiť podaním žaloby, považoval sumu 900,-Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Skutočnosť, že žalovaný podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zo základného konania dovolanie, nepovažoval za dôvod pre prerušenie konania. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu, pričom výška trov mala byť počítaná z prísudku.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním, okrem III. výroku napadol žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/,d/,f/ a h/ CSP. Odvolateľ mal za to,

že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v základnom konaní vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v prípade kladného rozhodnutia o jeho dovolaní, by konanie o primeranom finančnom zadosťučinení stratilo právny základ. Súčasne navrhol aj odvolaciemu súdu prerušiť konanie do skončenia dovolacieho konania. Odvolateľ okrem toho považoval požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie od žalobkyne za neopodstatnenú a neprimeranú, tu akcentujúc, že posudzovanie tohto nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Rozsudok považuje odvolateľ rovnako za nepreskúmateľný, lebo sa v ňom súd prvej inštancie nevyporiadal s ním uvádzanými skutočnosťami. Navrhol zmenu rozsudku spočívajúcu v zamietnutí žaloby v celom rozsahu za súčasného priznania trov konania, alternatívne jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Protistrana navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnila trovy odvolacieho konania.

5. Ďalšie podania strán do rozhodnutia odvolacieho súdu dané neboli.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je nutné v napadnutom II. vyhovujúcom výroku a vo IV. súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť a odvolanie voči výroku I. pre zmenu odmietnuť.

7. O návrhu na prerušenie konania rozhoduje súd uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). Proti uzneseniu je vo všeobecnosti prípustné odvolanie iba vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa (§ 357 CSP). Ak je podané odvolanie proti uzneseniu, ktoré nie je obsiahnuté v enumeratívnom výpočte, musí byť bez ďalšieho odmietnuté (§ 386 písm. c/ CSP). Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné, to je prípustné iba proti uzneseniu o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP (§ 357 písm. n/ CSP).

8. Ak potom tu odvolaním napadnutý I. výrok rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je rozhodnutím, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (analogicky § 357 CSP), odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, a to aj napriek nesprávne poučeniu o prípustnosti odvolania zo strany prvoinštančného súdu, odvolanie žalovaného postupom podľa § 386 písm. c/ CSP voči tomuto výroku odmietnuť.

9. Ako konštatoval vo svojom rozsudku súd prvej inštancie, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 25C/54/2016-136 zo dňa 21.01.2019 v spore žalobcov: K. T. a X. T. proti žalovanému C. M.. o vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 1.887,86Eur súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/67/2019-206 zo dňa 27.02.2020 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že žalovanému bola uložená povinnosť vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.887,86Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 27.02.2016 do zaplatenia a zároveň žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 07.04.2020. Následne však žalovaný proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol uznesením sp.zn. 7Cdo/150/2020 z 24.08.2022 tak, že rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd tak následne opätovne vec prejednal a svojím rozsudkom č.k. 8Co/50/2022-343 z 28.11.2022 rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 25C/54/2016-136 zo dňa 21.01.2019 potvrdil a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcom, s ktorými pokračoval ako s právnymi nástupcami po K. T.. Tento rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2022. Tu sa žiada uviesť, že odvolací súd v súdnej veci mal za to, že bolo potrebné odvolacie konanie prerušiť, a to najskôr do skončenia dovolacieho konania a na základe jeho výsledku potom neskôr až do právoplatného skončenia základného konania, čo urobil svojimi uzneseniami z 30.09.2021, resp. z 03.11.2022, pod sp. zn. 12CoCsp/2/2021.

10. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

12. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

13. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľa uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

14. V súdnej veci žalobkyňa svoj nárok o primerané finančné zadosťučinenie opierala o pôvodne odvolacím súdom judikovanú povinnosť žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie, na ktoré plnenie v dôsledku absencie zákonom predpísaných obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy nemal nárok. Z posledného rozhodnutia odvolacieho súdu v základnom konaní však nateraz plynie, že žalobcovia v ňom úspešní neboli, čo spôsobuje absenciu hmotnoprávneho predpokladu pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, t.j. úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti. Za takto popísanej situácie neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, iba rozsudok vo zvyšnej napadnutej časti (okrem III. výroku) postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 391 CSP.

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, t.j. opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie k skutkovým zisteniam potrebným pre formuláciu právneho posúdenia veci o prípadnej danosti nároku žalobkyne, výsledky celého konania zhodnotiť a až potom o veci znova rozhodnúť, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu a nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).